



ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

LEDEN 2009

č. 1

VÁNOČNÍ VZPOMÍNÁNÍ

Tak jsme prožili Vánoce a začátek nového roku. Jsou to krásné dny, plné nejrůznějších prožitků a je to jenom dobře, když si jejich prožití nenecháváme vzít všudypřítomným spěchem a materialismem. Tyto dny jsou také plné krásných vzpomínek, o něco bych se zde s vámi mohl podělit.

Kněžské vánoce a jejich prožívání u oltáře – to je něco velkého a nepopsatelného a přál bych něco podobného každému, i když je to často i hodně náročné. Chci ale vzpomenout něco popsitelnějšího, spojeného s dětstvím – i farář byl (a svým způsobem často stále je) dítětem.

Ještě jako dítko školou povinné jsme se s mladší sestrou domluvili, že rodičům k vánocům upečeme perníkovou chaloupku. Bylo to velké dobrodružství. Nastudovat recept v kuchařce. Do těsta přidat badyán. Co to je? U babičky jsem nenápadným dotazem zjistil, že to je hvězdičkové koření. Pak sehnat asi 1 kg medu. A vše, i ono voňavé pečení, utajit v našem malém panelákovém bytě. „Naštěstí“ jsem byl tehdy nemocný, nemusel jsem do školy, tak jsem kouzlil v kuchyni. Těsto podle receptu, odleželo

se, pak se krájelo, tvarovalo a peklo. Vždycky rychle vyvětrat celý byt, než se rodiče vrátí z práce. Složitě bylo i lepení jednotlivých dílů a následné zdobení ještě na Štědrý den. Výsledné dílo ale stálo za to – nádherně rozšmajdaná chalupa ježibaby, i s onou ježibabou, Jeníčkem a Mařenkou, výška chalupy asi 30 cm. Překvapení a radost rodičů byla úžasná, dárkem se chlubili všem sousedům. A já jsem už tehdy poznal, že obdarovat druhého je větší radostí, než sám něco vytouženého dostat.

Další roky jsem už pekl trochu menší chaloupky ve velkém a náš pan kaplan jimi poděloval staré lidi, které o vánocích navštěvoval.

A já sám o mnoho let později, jako



kaplan na Svatém Kopečku, jsem si do kostela upekl celý perníkový betlém.

A oslavy Silvestra? Před rokem jsem je měl zajímavé. Ve chvíli, kdy jsem s mládeží naší farnosti začínal slavit tento večer (ještě jsem nic nepil), tak mě telefonem volal můj bratr, ode mne vzdálený asi 200 km, že potřebuje, aby ho někdo odvezl do práce – a nevidí jinou pomoc, než mne. Pracuje jako vlakvedoucí na dráze a ujel mu vlak. Nutně se ale potřeboval nejpozději do půlnoci dostat ze Zlína do Břeclavi, aby mu neujel další vlak, kde by ho neměl kdo zastoupit. Tak jsem opustil silvestrovskou oslavu, sedl do auta a jel. Bratr mezitím zkoušel stopovat – a taky po kouskách jel. Průběžně jsme si telefonovali, kde kdo je. Nakonec to skončilo tak, že já jsem dohromady tu noc najel téměř 300 km, bratra jsem vezl jen posledních asi 20 km a on vlak tak akorát stihnul. Já jsem pak o půlnoci projížděl zimní krajinou a viděl

nejrůznější střílení rachejtlemi v mnohých vesničkách. Domů na faru jsem přijel, když už naše mládež pomalu končila oslavu silvestrovské noci. Chvíli jsme ještě poseděli, popřáli si šťastný nový rok a aspoň na chvíli jsem ještě lehnul, abych mohl ráno jít k oltáři. A ptal jsem se sám sebe, zda platí ono: „Jak na Nový rok, tak po celý rok“? Budu pořád za volantem (to bych snad nemusel)? Nebo budu hodně potřebný, abych pomáhal v nouzi (to by už šlo)? Špatný pocit jsem ale z toho Silvestra vůbec neměl.

Nechci se zde tímto nějak předvádět, ale prostě se s vámi podělit o své zážitky a něco podobného přát i vám. Možná můžeme společně zjistit, že je na co krásného vzpomínat, že v našem životě jsou mnohé krásné chvíle. Prostě – není důvod si pořád stěžovat, jak to někteří lidé umí.

o. Marian O.Praem

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

APOŠTOL FILIP

Generální audience Benedikta XVI

Čtvrté evangelium vypráví, že Filip, poté co ho Ježíš povolal, potkáva Natanaela a říká mu: „Našli jsme toho, o kterém psal Mojžíš v Zákoně i proroci! Je to Ježíš, syn Josefův z Nazareta“ (J 1,45). Poněkud skeptické odpovědi Natanaela („Může z Nazareta vzejít něco dobrého?“) se Filip nepoddává a s rozhodností namítá: „Pojď a uvidíš!“ (J 1,46). V této suché, ale jasné odpovědi se Filip projevuje jako opravdový svědek: nespokojuje se s oznámením zprávy, ale přímo oslovuje druhého a nabízí mu, aby

osobně učinil zkušenost s tím, co je zvěstováno. Tatáž slovesa jsou použita Ježíšem, když k němu přistupují dva učedníci Jana Křtitele a ptají se ho, kde bydlí. A Ježíš odpoví: „Pojďte a uvidíte“ (srv. J 1,38-39).

A je to on, na koho se u příležitosti rozmnožení chlebů obrátil Ježíš s cílenou a stejně tak překvapivou prosbou: kde by bylo možné nakoupit chléb k nasycení všech lidí, kteří jej následovali (srv. J 6,5). Filip tehdy odpověděl s velkým realismem: „Za dvě stě denárů chleba jim

nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo“ (J 6,7). Ukazuje se tu věcnost a realismus apoštola, který umí posoudit vývoj dané situace. Jak se věci nakonec měly, to víme: došlo k rozmnožení chleba. Zajímavé je však, že se Ježíš obrátil právě na Filipa, když chtěl poprvé ukázat na řešení problému. Patrně je to znamením toho, že

Filip patřil do užší skupinky těch, kteří byli s ním. Jindy, ve velmi důležité dějinné chvíli, před Utrpením, někteří Řekové, kteří byli o Velikonocích v Jeruzalémě „přišli k Filipovi... a prosili ho «Pane, rádi bychom uviděli Ježíše». Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi“ (J 12,20-22). Máme tu znovu zvláštní znak jeho výjimečného postavení v rámci apoštolského sboru. Zejména v tomto případě je u Ježíše prostředníkem žádosti cizinců. Pravděpodobně mluvil řecky a mohl posloužit



jako tlumočnick a třebaže se spojuje také s Ondřejem, dalším apoštolem řeckého jména, je to právě on, na koho se cizinci obracejí. To nás učí, abychom byli i my neustále připraveni, jednak přijímat otázky a prosby ať přicházejí odkudkoliv, a jednak je orientovat k Pánovi, jedinému, který je může plně uspokojit. Je totiž důležité vědět, že my nejsme posledními adresáty proseb těch, kteří k nám přistupují, ale Pán. K Němu musíme nasměrovat kohokoli, kdo se ocitne v nesnázích. Ano, každý z nás má být cestou otevřenou k Němu!

A je tu ještě jedna, zcela zvláštní okolnost, kdy vstupuje na scénu Filip. Během Poslední Večeře, když Ježíš

prohlásí, že znát Jeho, znamená také znát Otce (srv. J 14,7), jej Filip takřka naivně požádá: „Pane, ukaž nám Otce – to nám stačí“ (J 14,8). Ježíš mu odpoví dobrotivou výčitkou: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci «Ukaž nám Otce»? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně?... Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec je ve mně“ (J 14,9-11). Tato slova patří v Janově evangeliu mezi ta nejvznešenější. Vyjadřují zjevení ve vlastním a pravém slova smyslu. V závěru svého prologu Jan praví: „Boha nikdy nikdo neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten o něm podal zprávu“ (J 1,18). Toto prohlášení, které pochází od evangelisty, je převzato a potvrzeno samotným Ježíšem. Avšak s jiným odstínem. ...

Evangelista nám neříká, zda Filip plně pochopil Ježíšovu větu. Jisté je však, že mu zcela věnoval svůj vlastní život. Podle některých pozdějších zpráv (Skutky Filipovy), měl náš apoštol evangelizovat nejprve Řecko a potom Frýgii, kde měl v Hierapoli podstoupit smrt různě popisovaným trestem ukřižování nebo ukamenování.

Naši úvahu dnes skončíme poukazem na smysl, ke kterému má náš život směřovat: setkat se s Ježíšem jako se s ním setkal Filip a snažit se v něm vidět Boha samého, nebeského Otce. Uvidíme-li a nalezneme-li Boha, nalezneme pravý život.

*Přeložil Milan Glaser
(Upravil IJK)*

*Kdo chce světlo křesťanství, musí napřed utéci materialistickému vězení naší doby.
(E. J. Walten)*

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

Kostel sv. Petra a Pavla - Mikulovice u Znojma

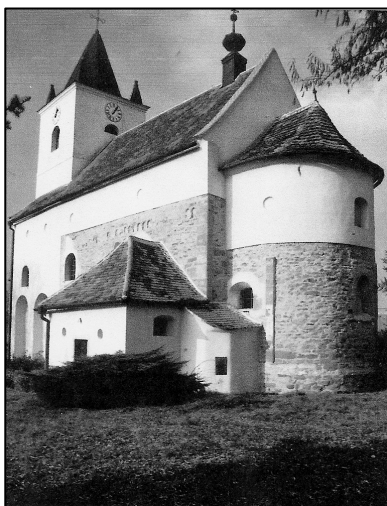
Děkanství moravskokrumlovské

Městečko Mikulovice je rozloženo v proláklíně mírně zvlněného území protéká jim bezejmenný přítok říčky Jevišovky. Do roku 1393 byly Mikulovice v držení místních zemanů, po tomto roce se dostaly do držení premonstrátského kláštera v Želivi. Roku 1622 odkoupil od želivských premonstrátů celé zboží pražský premonstrátský klášter Strahov, kterým majetek patřil až do zrušení patrimoniální správy.

Kostel dnes zasvěcený sv. Petru a Pavlu je postaven nad návsi na návrší terénní vlny na bývalém hřbitově, který byl zrušen už v roce 1832. Románský kostel pochází ze 3. čtvrtiny 12. století a byl původně zasvěcen jen sv. Petru, patrocinium sv. Pavla bylo přidáno později. Je to orientovaná jednolodní podélná stavba s odsazenou mírně nepravidelnou apsidou a původním románským ústupkovým portálem v jižní stěně lodi. Západní románská stěna lodi byla patrně již ve 14. století nahrazena gotickou věží.

Původní románské zdivo je po opravách v roce 1979-80 bez omítky. Zdivo z plochých kamenů kladených do řádků je pečlivě vyzděno a vyspárováno podřezávanými spárami. Na výtvarně akcentované vnější jižní stěně je uprostřed lodi přizděná pravouhlá plenta, do níž je

uprostřed osazen původní románský ústupkový portál s kamenným ostěním a půlkruhovou archivoltou. Patky archivoly vyznačuje průběžná římsa a nad sedlovým vstupním otvorem je hladký půlkruhový tympanon. Plenta portálu je zakončena rovnou římsou. Na jižní stěně lodi se zachovaly také zbytky obloučkového vlysu s konsolkami jehlancovými. Apsida je zvenčí dělena lisenami z kamenných kvádrů, které dole nasedají na podnož a sahají až k obloučkovému vlysu. Uvnitř je apside zaklenuta konchou. Z románských oken je zachováno jen okno ve středu apsidy a dvě zpoza zazděná okna v severní stěně lodi.



Původní románská stavba kostela byla při stavební úpravě roku 1766 zvýšena cihelnou nadezdívkou a loď původně plochostropá byla zaklenuta křížovými klenbami do pasů a osvětlena novými okny. V ose západního průčelí věže byl proražen nový vchod. Nynější cihelný jehlan věže je až z roku 1794, kdy střechu kostela zničila vichřice.

Vnitřní vybavení kostela je barokové a sestává ze dvou oltářů. Na hlavním oltáři je obraz patronů kostela, který r. 1784 namaloval znojemský malíř Adalbert Radda.

Na dně údolí u potoka je farní budova pocházející z doby po r. 1622. Je

to volně stojící jednopatrová stavba s dlouhým průčelím zdobená pilastry. Uprostřed průčelí je dnes zazděný průjezd s portálem. Ve zdi hospodářské budovy u vjezdu do dvora fary je osazeno několik

kamenných náhrobků rodu Březnických z Náchoda.

V. Pavlík

CHARITA

Charitní ples se nesl v duchu diamantů



V sobotu 29. listopadu 2008 proběhl v sále hotelu Dukla 5. Charitní ples. Tento ročník se od ostatních lišil přítomností diamantů. Hlavní zásluha patří společnosti **DIAMONDS INTERNATIONAL CORPORATION - D.I.C. a.s.**, která velkou měrou přispěla k oživení atmosféry plesu.

Charita pořádá ples již pět let, ale letos za podpory **DIAMONDS INTERNATIONAL CORPORATION - D.I.C. a.s.** získal více „lesku“. Na návštěvníky čekal bohatý program. Předtančení se chopila taneční skupina Single, která předvedla standardní, klasické a latinskoamerické tance. Novinkou bylo udělení ocenění Sponzor roku 2008. Oceněna byla paní Alena Švíková za její dlouholetou podporu charitní činnosti. Odměnou jí bylo stříbrné psací pero předané manažerem společnosti **DIAMONDS INTERNATIONAL CORPORATION - D.I.C. a.s.** Pavlem Pulcem. Další zajímavostí plesu byl slavnostní přípitek. Jeden šťastlivec ve své skleničce našel diamant.

V tombole čekala na návštěvníky hlavní cena diamantový šperk i ta nakonec

našla svého majitele. Všichni přítomní si mohli vychutnat i bohaté občerstvení, které probíhalo formou rautu. Celý večer doprovázela skupina Habakuk.

„Návštěvnost byla nejvyšší za pět let, výtěžek letošního plesu činí 19.355,- Kč a je určen Charitní pečovatelské službě. Velký dík patří organizátorům akce, dobrovolníkům Oblastní charity Znojmo, SOU a SOŠ Přimětická, taneční skupině Single, těm kdo přispěli do tomboly a všem těm, kteří přišli a podpořili tím naši činnost“ uvedl ředitel Oblastní charity Znojmo Evžen Adámek a dodal „letošní ples byl opravdu výjimečný a velkou zásluhu na něm má společnost **DIAMONDS INTERNATIONAL CORPORATION - D.I.C. a.s.**, a proto bych chtěl moc poděkovat zástupcům této firmy.“

Věříme, že se nám tato akce povedla a těšíme se na další její ročník.

Charitní ples podpořili firmy: EKO Hnízdo, Jatka Borovice, Kino Svět, Kerzam, knihkupectví Houdková, Laufen CZ, NikeStoreFactory, OC Freeport Leisure, Patchworkový klub Znojmo, Starobrno a.s., vinařství rodiny Špalkovy, Voňavý krám, ZnojmoProjekt, Znovín Znojmo, Železný Vladimír, Žilincová Monika

Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo

Tříkrálová sbírka 2009



V tuto dobu, na počátku nového roku 2009, vyvrcholí od 2. do 11. ledna v mnoha obcích na znojemském okrese Tříkrálová sbírka. Slavnostní zahájení této sbírky bylo při slavné mši sv., kterou 2. ledna osobně sloužil otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle v katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově, požehnal všem koledníkům Tříkrálové sbírky z celé Brněnské diecéze (tj. z 21 děkanství).

Každou chvíli už budou známy i první výsledky devátého ročníku této sbírky. Do Tříkrálové sbírky se po celém našem okrese zapojuje kolem 1000

koledníků, asistentů a dobrovolníků. Nesmírně si Vážím všech, kteří se jakkoliv podílí na organizaci a realizaci této celostátní sbírky. Své prvotní poděkování chci směřovat všem dárcům, koledníkům, asistentům, Znojemským skautům a studentům. Dále všem starostům obcí Znojemska, kteří se odhodlali do sbírky zapojit, všem kněžím, jáhnům a všem, kteří se jakkoliv svojí pomocí do sbírky zapojili. Otevřete prosím své dveře těmto koledníkům, kteří jsou vyslanci radostné Boží zvěsti, a pomozte svým štědrým darem mnoha lidem v nouzi.

*Ludvík Mihola
koordinátor Tříkrálové sbírky*



Přejeme všem dárcům, sponzorům, spolupracovníkům a všem, kteří nám jakkoliv pomáhají hodně Božího požehnání a úspěšný nový rok 2009.

zaměstnanci a klienti Oblastní charity Znojmo

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí!

Život každého člověka probíhá tak, že jsou v něm události radostné i bolestné. Je to pro každého z nás cesta, která nás má dovést do věčného života. I když se cesty jednotlivých lidí liší, jejich cíl je stejný. Na této cestě mají svůj smysl i ty události, které jsou těžké, protože i ony nás mají přivést k poznání Boží lásky a dobroty. Když se snažíme být vnímaví pro Boží působení v našem životě, poznáváme ho, a to nás stále víc k Bohu přivádí. Čím víc a lépe rozumíme jednotlivým událostem ve

svém životě, tím víc si uvědomujeme Boží lásku, tím víc mu důvěřujeme a tím víc je náš život Bohem ovlivňován.

S rostoucím poznáním Boha a jeho vlastností roste i naše láska k němu, a to nám pomáhá stále dokonaleji plnit základní přikázání – Miluj Pána, svého Boha, celým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí! O to usilovat může ve svém životě každý člověk – mladý stejně jako starý, zdravý stejně jako nemocný, bohatý stejně jako chudý. O to usilovali

všichni světci v dějinách Církve, a proto si každý z nás může mezi nimi najít svůj vzor, který mu vyhovuje, a současně také přímluvce u Boha.

Tak, jako světci dosáhli na místě, kde žili, maximálního stupně dokonalosti, stejně toho můžeme dosáhnout i my, protože každého z nás zve Bůh k tomu, aby se mu celým životem co nejdokonaleji přiblížil. Nevadí, že máme mnoho nedostatků a chyb. Bůh je vždy ochoten nám odpustit naše hříchy, když jich litujeme a za jejich odpuštění prosíme, a vždy nám dá všechno, co je nutné k dokonalému životu. Je však nutné, abychom nikdy nepochybovali o jeho dobrotě a lásce k nám a plně se na ně spoléhali, a to i v těch chvílích, které pro nás budou těžké. On nás nikdy neopustí a vždy nám dá svoji účinnou pomoc, která nám usnadní každou těžkost našeho života.

Žít životem, který dokonale odpovídá tomu, co po nás Bůh chce, je věcí naší vůle a našeho rozhodnutí. Když se rozhodneme žít tak, aby celý náš život byl stálým přibližováním se Bohu, dá nám Bůh všechno, abychom to mohli uskutečnit.

Spolehněme se na Jeho lásku k nám vždycky, když budeme stíženi nemocí, nenadálou událostí, která nepříjemně ovlivní náš život, a i tehdy, když naše síly budou ochabovat věkem. Nemějme strach z toho, co nás čeká a jak bude probíhat náš život.

Bůh je vždy s námi, nikdy nás neopustí a vždy nám dá všechny potřebné síly a milosti, abychom každou životní událost prožili dobře a přiblížili se víc k němu.

O. Josef Šik

(Převzato z časopisu Tomášek č. 3/96)

UČITELÉ CÍRKVE - 17. stol.

VAVŘINEC Z BRINDISI

Svátek 21.7.

kněz, řeholník, církevní učitel

OFMCa

narozen: 22. července 1559 v Brindisi, Itálie; zemřel: 22. července 1619 v Lisabonu, Portugalsko

patron kapucínského řádu

Vavřinec přišel na svět jako syn zámožných benátských rodičů 22. července 1559 v apulském městě Brindisi. Jeho křestní jméno bylo Julius Caesar. Když brzy zemřeli jeho rodiče, rozhodl se Vavřinec ve svých 16 letech stát se řeholníkem. Složil sliby pod jménem

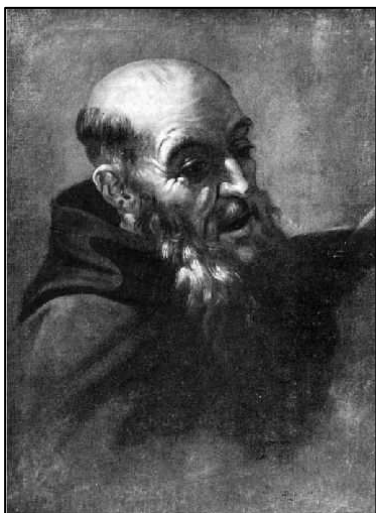
Vavřinec. Brzy ukázal mladý muž, jaké má schopnosti. Poté, co studoval nějakou dobu v Padově a byl pak lektorem v Benátkách, zastával postupně stále vyšší úřady v řádu. Velmi učený mnich - Vavřinec ovládal plyně nejméně tucet řečí - byl provinciálem v Toskánsku, v Benátkách, v Janově a ve Švýcarsku. Několik let byl zástupcem generálního představeného, a od r. 1602 do 1605 zastával tento úřad v kapucínském řádu sám. Papež Klement VIII. vyslal Vavřince, který byl také nadaným kazatelem, v r. 1599 jako prvního kapucína do Německa, Rakouska a do českých zemí. Podařilo se, že řád zapustil kořeny v českých zemích, Tyrolích a

později v Uhrách. R. 1600 založil první kapucínský klášter česko-rakouské provincie v Praze na Hradčanech a dvakrát byl generálním komisařem této provincie.

Jedna událost učinila Vavřince z Brindisi hrdinou: ve válce proti Turkům (r. 1601) provázel kapucín císařská vojska do bojů, dodával stále vojákům odvalu a svou duchovní pomocí je pobízel k vysokým výkonům. Tak měl Vavřinec rozhodující podíl na vítězství proti Turkům u Stoličního Bělehradu (Székesfehérvár) 11. října 1601.

Při jedné ze svých mnoha diplomatických misí, v nichž procestoval celou Evropu, zemřel Vavřinec z Brindisi o svých 60.

narozeninách
22. července
1619 v
Lisabonu. Byl
pochován ve
Villafranca del
Bierzo v
provincii León
v severním
Španělsku.
Městečko, které
má dnes asi



6500 obyvatel, vděčí za svůj vznik poutníkům, kteří onemocněli v 11. století na cestě k poutnímu místu Santiago de Compostela a dostali už zde ve Villafranca odpustky. Vavřinec našel místo svého posledního odpočinku na zdejších malém hřbitově chudých.

Papež Lev XIII. svatořečil velkého kazatele Vavřince 8. prosince 1881; papež Jan XXIII. ho jmenoval 19. března 1959 církevním učitelem.

Vavřinec, který je nazýván často „druhým Petrem Kanisíem“, zanechal bohatou literaturu, mezi jiným četná kázání a úplnou mariologii. Jedním z jeho nejslavnějších děl byla „Lutheranismi Hypotyposis“, kde se pokoušel vyvrátit učení Lutherovo.

Znázorňování: existuje „vera effigies“ (obraz podle skutečnosti) Vavřince z Brindisi, obraz „Vavřinec na smrtelné posteli“, který zadal markýz z Villafrancy; obraz je dnes v klášteře klarisek ve Villafranca del Bierzo. Jednou z nejčastějších forem znázorňování je, jak sedí Vavřinec z Brindisi s perem nad knihou, a v pozadí jsou vidět dvě hlavičky andělů; příkladem je malba od Banchera v kostele Neposkvrněného Početí v Janověvě.

PROČ ZVONÍ ZVONY? PROTOŽE SE MÁM MODLIT ANDĚL PÁNĚ!

Jak spolu souvisí modlitba Anděl Páně a znějící zvony?

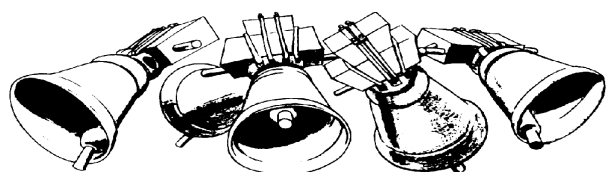
Tento rok v německém Osnabrückeru proběhla modlitební akce za křesťanskou Evropu. Iniciativa, která pochází od organizace Kirche in Not (ACN) se snaží upozornit, že modlitba Anděl Páně je nezbytnou modlitbou za sjednocenou křesťanskou Evropu. Jeden z členů již

zmíněné organizace řekl: „*Nebudeme-li se modlit Anděl Páně, přestanou v Evropě zvonit zvony a s mlčícími zvony se odmlčí i křesťanská kultura.*“

Jistě si všichni dokážeme představit situaci, kdy člověk, kterému už léta vadí zvonění místních zvonů, přijde s otázkou, proč se zvoní? Jestliže na svoji otázku nedostane uspokojivou odpověď ze

strany věřících křesťanů, pak si následně nechá změřit hlučnost zvonů. Zjistí, že hlasitost zvonění neodpovídá normám a bude usilovat o zrušení zvonění.

Pokud si nebudeme stát za tím, že zvony svolávají křesťany k modlitbě a pokud se při zvonění zvonů nebudeme skutečně modlit např. právě modlitbu Anděl Páně, pak se vytratí původní smysl zvonění. Zapomene se proč se zvoní a zvonění už nebude ohlašování času



modlitby, ale jen prázdné hartusení a rušení spokojených respektive nespokojených obyvatelů té či oné obce nebo města.

Jak vznikla modlitba Anděl Páně?

Křesťané byli od počátku vyzýváni k ustavičné modlitbě. „Bez přestání se modlete“ (1 Sol 5, 17) slyšíme z úst sv. apoštola Pavla. Křesťanská modlitební praxe vychází ze židovské tradice a křesťané se po vzoru židů modlili několikrát denně. Základem křesťanskou denní modlitbu se stávají židovské hymnické modlitby, tedy žalmy. Tuto modlitbu pak přejímá mnišská praxe. A právě na pravidelnou modlitbu „Liturgie hodin“, jak se modlitba breviáře nazývá, navazuje modlitba Anděl Páně. Společně s růžencem patří Anděl Páně mezi nejdůležitější křesťanské modlitby. Stejně jako růženec je modlitba Anděl Páně lidová, Christologická, mariánská a biblická.

Počátek této modlitby lze datovat do roku 1241, kdy br. Sindigardi z Arezza, ovlivněn zřejmě kázáním sv. Františka z Assisi, uvádí modlitbu Zdrávas Maria

slovy: „Anděl Páně řekl Marii“. Roku 1274 sv. Bonaventura radí spolubratřím pozdravit každý večer Pannu Marii třemi Zdrávasy. Koncem 13. století se pak v Montecasinském opatství začíná zvonit ráno a večer k modlitbě Zdrávas Maria. Důležitým datem je r. 1456, kdy chtěl Turecký paša Mohammed II. zasadit smrtící úder západním křesťanským zemím. Odpovědí na tuto jeho snahu je okružní list o modlitbě papeže Kalista III. Ten nařizuje polední zvonění, při kterém se všichni křesťané mají sjednotit v modlitbě a svolávat na ohrožené křesťanstvo Boží ochranu třemi Zdrávasy a modlitbou Otče náš. Konečnou podobu modlitby Anděl Páně jak ji známe dnes vtiskuje r. 1571 papež Pius V. Šířitelem této modlitby v zaalpské oblasti se pak stal sv. Petr Canisius.

Papež Pavel VI. píše: „*Tato modlitba nepotřebuje žádnou reformu. Neztratila za dlouhý čas nic ze své síly a ze svého lesku, její struktura je prostá, je pevně zakotvena v Písmu. Historický původ modlitby připomíná potřebu modlit se za mír a bezpečí, posvěcuje průběh dne jako liturgická Denní modlitba církve.*“

Význam modlitby Anděl Páně dnes

Největší rozkvět modlitby Anděl Páně byl v době, kdy Evropu ohrožovalo nebezpečí z Východu. Situace křesťanů v dnešní Evropě je velice podobná té před několika staletími. Hrozba Islámu jak militantního, tak skrytého je stále více patrná. Ve Francii se k Islámu hlásí přes 8 mil. obyvatel, u nás je to „zatím“ 250 tisíc. Můžeme říct, že to, čeho nedosáhl Islám před stovkami let vojensky dosáhl poklidnou cestou inkulturace. Avšak nejsou to Muslimové, kteří by se inkulturovali, ale jsme to my „křesťanští“ (?) Evropané, kteří bez zábran přijímáme vše, co přichází do Evropy.

Evropská kultura se stala autodestruktivní. V zemích Evropské unie ztrácí křesťanské hodnoty stále více svůj význam. Neúcta k rodině, k nenarozenému životu, ke stáří, krize hodnot, morálky... Na druhou stranu je tu obrovská touha po naplnění, touha po duchovnu, touha po smyslu života, která však není naplňována přesvědčivým svědectvím křesťanů, ale radikálním postojem ostatních náboženství.

Křesťané předešlých staletí věřili, že společnou modlitbou ať už růžence (jehož rozšíření též souviselo s ohrožením Islámem) nebo modlitbou Anděl Páně mohou zachránit víru v Evropě. V dnešní době je v českých zemích často slyšet pláč jak to vypadá se stavem a počtem věřících. Modlíme se však za to, aby se naše země přihlásila ke svým křesťanským kořenům? Modlíme se za to,

aby se Evropa stala opět středem křesťanství, aby se opět stala křesťanskou?

Právě v tento čas máme jedinečnou šanci spojit své hlasy třikrát denně při hlasu zvonu ve společném volání Anděl Páně zvěstoval Panně Marii a rozjímat nad tajemstvím naší spásy, kdy se Bůh za spoluúčasti Panny Marie stává člověkem a jehož přítomnost na této zemi a jeho jednání přináší spásu všem lidem. Oprašme tedy znovu, možná už zapomenutou, modlitbu Anděl Páně a při hlasu zvonů (a nejen při něm) se modleme o znovuoživení křesťanské víry v Evropě. Naši předkové věřili síle modlitby a děli se zázraky...

jáhen jan k.
jan.frantisek@email.cz

INFORMACE - bude vás zajímat

Duchovní obnova – Prosiměřice

Motto: Svatý Pavel, mečem s'atý, ať každý z nás chce být svatý.

15.-18.1. pro ženy – vede P.St. Krátký

22.-25.1. pro „sluňáky“ – vede P.M. Dunda

29.1.-1.2. pro muže – vede jáhen L. Kinc

12.-15.2. pro kluky a svobodné muže – vede P.M. Plíšek

Přihlášky na faře ve Vranově n/D., Náměstí 20; e-mail marek@fatym.com; tel. 515 296 384. Bližší informace na nástěnce.

OPRAVY ZNOJEMSKÝCH KOSTELŮ V ROCE 2008

Kostel sv. Mikuláše

Dokončení restaurátorských prací v křestní kapli – na východní stěně malba iluzivního štukového reliéfu Křest Moravanů sv. Cyrilem a Metodějem,

v dlažbě kolem křtitelnice vložen bronzový nápis: „Shromáždím vás ze všech zemí, pokropím vás očistnou vodou, dám vám nové srdce a vložím do vás

nového ducha, budete mým lidem a já budu vaším Bohem. Ez 36.“

Dokončení restaurátorských prací v kapli Dítěte Ježíše

Doplnění chybějících částí obkladu na stěnách z umělého mramoru. Doplnění odpadlých částí nástropní fresky s tématem: Adorace jména Ježíš. Nová dlažba kaple ze Solnhofenského mramoru, který je ze stejného lomu v Německu jako historická dlažba kostela.

Střed oltáře se svatostánkem a obrazem bude dokončen až po dostavbě kaple na Mariánském náměstí, kam by se měl přenést dosavadní obraz P. Marie Pasovské.

Dokončení stavebních prací v kapli Božího hrobu

Položení nové dlažby ze Solnhofenského mramoru.

Stejná dlažba byla položena také v předsíni sakristie.

Nové topení v lavicích kostela

Instalování elektrických topných těles do všech lavic kostela včetně rozvodů elektrického vedení ze sakristie.

V příštím roce by se měla připravit restaurátorská oprava kaple Nejsv. Trojice s obrazy na stěnách i plastikami oltáře a připravit celková oprava dlažby kostela.

Kostel sv. Jana Křtitele - kapucínský

Byla provedena oprava fasády na ¾ kostela, byla osazena nová dřevěná dubová okna s dithermovým zasklením.

Namalován obraz Zmrtvýchvstalého Krista na průčelí malířem Milivojem Husákem, který je inspirován postavou Krista z kříže sv. Františka v Assisi. Vyměněny vstupní dveře kostela, zhotovena nová kovaná brána v otevřeném průchodu do dvora za sakristií kostela.

V příštím roce by se měla dokončit fasáda přiléhající ke klášterní budově, do průhledu ve dvorku umístit sochu, opravit vlhké omítky v interiéru a opravit vnitřní výmalbu stěn bez stropu.

Kostel sv. Alžběty

Probíhá celková oprava fasády kostela a oprava kamenných prvků na gotické části a průčelí kostela, položení nové dlažby v interiéru, rekonstrukce kruchty včetně vybudování sociálního zařízení a úklidové místnosti.

V příštím roce bude dokončena oprava fasády, oprava sochy sv. Alžběty v průčelí kostela, zbudování přístupového schodiště, oprava lavic.

Nová kaple Panny Marie, Matky Evropských národů na Mariánském náměstí

Bylo vyřízeno stavební povolení, které nabylo právní moci. Farnost podepsala smlouvu s Městem Znojmem o výstavbě kaple, ve které se Město Znojmo zavázalo, že kapli vybuduje do konce roku 2009 na svoje náklady a s příspěvkem farnosti ve výši 500.000,- Kč.

VÝROČÍ

8.1. oslaví **P. Marek Dunda**, z Vranova n/D. **40.** narozeniny.

12.1. oslaví **P. Josef Kohoutek** ze Slupu – Jaroslavic **60.** narozeniny.

Oslavencům přejeme hodně darů Ducha svatého. Vzpomeňte na ně ve svých modlitbách.

CÍRKEV MÁ ZVLÁŠTNÍ SLOVNÍK

Církev má vskutku zvláštní slovník, kterému už nikdo kromě nás nerozumí (ale i my mu rozumíme jen částečně). Proto jedním z hlavních úkolů dnešní doby je najít způsob, jak přetlumočit obsah víry do jazyka současného člověka. Pokud při tom zůstáváme uzavřeni v liturgické řeči, nikdo nám pochopitelně nerozumí.

Pojmy jako milost, spása, život věčný, hřích či peklo dnešním lidem nic neříkají. Co si pod nimi mají představit? Jsou pro ně nesrozumitelné.

Je třeba se vrátit ke kořenům a soustředit se na to podstatné, což je láska k Bohu a k bližnímu – z toho nemůžeme slevit. Za mých kněžských studií vyšla knížka Primát lásky, jejíž název přesně

vystihuje to, co má motivovat a zdůvodňovat všechny naše kroky. Nesmíme se spokojit s tím, že je něco nařízeno z Vatikánu, a proto to konáme. Toto dnes nikoho nepřesvědčí. Musíme umět ukázat, že naše kroky (či postoje církve) jsou primárně motivovány láskou a v jejím světle mají své opodstatnění. Pak je třeba hledat se všemi lidmi dobré vůle společný základ, k němuž patří také Ježíšovo evangelium ve své ryzí podobě. Na jeho radostné zvěsti se můžeme shodnout nejen s křesťany. Někdy ovšem musíme nejdříve sami objevit, co je podstatné, na čem spočívá „všechn zákon i proroci“.

Karel Fořt

V Á N O C E

Vánoce jsou časem, v němž mnozí z nás zvlášť tíživě pociťují svou samotu. Dítě odchází z domova, milovaná bytost umírá, před námi je prázdná židle, prázdný prostor a my sami jsme zůstaveni vlastní prázdnotě. A právě v tu chvíli přichází Bůh, aby ji vyplnil. „Hle, stojím přede dveřmi a tluču...“ Ty dveře jsou lidské srdce. Pán vstupuje mnoha způsoby do naší prázdnoty, slovem útěchy, smířením, znovunalezením starého přátelství; ale přichází k nám svým slovem a ve svátosti právě jen tehdy, když slyšíme jeho hlas a pozveme ho dál.

Potíž je v tom, že často tak horlivě zaplňujeme svou prázdnotu, že Bohu

nezbývá prostor, kam by mohl vstoupit – v žádném hostinci nenajde nocleh. „Ještě zbývá tolik dní na nákupy,“ zní okřídlená předvánoční fráze. Náš čas i životy jsou tak zaplněné nakupováním, honěním se z místa na místo, plánováním, vánoční výzdobou a starostmi, že nakonec často slyšíme větu: „Jak se vám podařilo přežít Vánoce?“

V tom všem není ani kousek místa pro Boha. On nemůže vstoupit do zaplněného prostoru, jen do prázdnoty: prázdnoty Betléma, prázdnoty Mariiny, prázdnoty Alžbětiny. Není divu, že když Bůh o oněch prvních Vánocích vyplnil prázdnotu Betléma, první, kdo se o tom dověděli, byli pastýři a mudrci.

Pastýři, kteří v noci hlídali svá stáda, našli Boha v prázdnotě. Mudrci zase, citliví k prázdnotě lidského vědění, uviděli hvězdu a využivše svého Bohem daného nadání dali se jí vést k tomu, jenž hvězdy stvořil. I Simeon obdržel ono poselství. Nikoli jako vykladač Písma, ale jako ten, kdo touží po Kristu a nachází ho při onom nezapomenutelném setkání v Chrámu.

Je zajímavé všimnout si i postav, které ve vánočním příběhu přímo nefigurují. Hostinský, který promrhal možnost vstoupit na věčné časy do historie, byl jistě zaneprázdněný člověk. Musel uspokojovat své hosty – koneckonců to bylo jeho živobytí! Jak mohl vědět, co je zač ten mladý pár, který

tak pozdě v noci zabušil na jeho dveře? Fronty zaparkovaných aut, jež se za našich dnů kupí před a po půlnoční mši u hostinců a restaurací, připomínají nával v betlémské hospodě – až na to, že tehdy byli venku spíš uvázaní koně.

A chybí tu také násilníci. Herodes viděl v dítěti hrozbu a jeho odhodlání k vraždě ho učinilo necitlivým k smrti mnoha dalších. Už při svém narození se Kristus setkal s lidskou nenávistí a malé děti byly první oběti, které pro něho trpěly. Kdyby ho Herodes dokázal uznat, mohl i napříště vládnout naprosto bezpečně.

(Z knihy J.A.Feehana: Na straně andělů)

STAVÍM SE NA ŠVESTKOVÉ KNEDLÍKY

Jednoho teplého zářijového dne k nám do Lechovic zavítal na návštěvu kardinál Joachim Meissner v doprovodu otce Tomáše Špidlíka.

Měli jsme všichni velkou radost - pan farář Josef Navrkal a my čtyři sestry františkánky. „Čím je uctíme?“ blesklo mi hlavou. Máme jen švestkové knedlíky, zrovna byla jejich sezona. Hosté ale k jídlu nic nechtěli, protože obědvali na Petrově. Přijeli si jen promluvit s naším otcem Josefem, jako s nejstarším v naší diecézi ještě sloužícím knězem. Pan kardinál otcí Navrkalovi blahopřál k požehnanému věku, k 90. narozeninám, a radoval se s ním z jeho zdraví a bystré paměti. Pamatuji si, že mezi jiným mluvil také o nás: „Jaké to máte Boží požehnání,

otče, že máte kolem sebe sestřičky. Kdekoliv se s nimi setkám, všude je prosím: „Modlete se láskou, prací, obětmi, modlete se dnem i nocí. A pamatujte zvláště na kněžská povolání, vždyť každý kněz je požehnáním pro farnost, pro farníky, pro každého člověka.“

Využily jsme času a švestkové knedlíky se přece jen ocitly na stole. Panu kardinálovi znamenitě chutnaly. Potom se s námi rozloučil, požehnal nám a řekl: „Až pojedu zase někdy kolem, stavím se na knedlíky.“

*Valerie Novotňáková
(Převzato z knihy Brněnská diecéze)*

AFGANISTAN - dopis

Drazí bratři a sestry,

od ledna příštího roku odjízdim s vojáky 4. brigády rychlého nasazení podruhé do Afghánistánu. Budeme půl roku působit v provincii Logar a našim úkolem bude zejména podpořit bezpečnost této oblasti a její obnovu. Ze zkušeností našich předchůdců víme, že na velmi špatné úrovni není pouze školství, zdravotnictví či infrastruktura, ale zjara, v období tání ledovců, způsobují velké problémy také sesuvy bahna a záplavy. Je to každoroční pravidelná humanitární katastrofa, kterou se český Provinční rekonstrukční tým pokouší řešit a její následky zmírňovat.

Pravidelně se této pomoci zúčastňují i vojenští kaplani a jejich prostřednictvím

i některá křesťanská společenství. V roce 2007 jsem oslovil několik farností a jejich finanční prostředky velmi pomohly jednomu těžce popálenému chlapci, několika školám a sirotčinci se sedmdesáti dětmi ve městě Fajzabád. Chci Vás požádat o podporu našeho kontingentu i pro rok 2009. Věřím, že Vámi poskytnuté prostředky budou smysluplně využity a těším se, že Vás po návratu z mise budu moci seznámit s konkrétními tvářemi a lidskými příběhy, které se znovu podařilo pozitivně ovlivnit. Prosím Vás také o modlitbu.

P. Miroslav Zdík Jordánek

kaplan 4. brigády rychlého nasazení

KARIKATURY BOHA ANEB JAKÝ BŮH NENÍ ...

To, co si mnoho lidí představuje pod pojmem Bůh, Bohu díky neexistuje. (Karl Rahner)

Jaký je vlastně Bůh?

Je těžké, dokonce i troufalé, lidským pohledem definovat Boha. Přesahuje všechny kategorie a pojmy a vymyká se naší představivosti. Přesto se lidé všech dob pokoušejí vytvářet svoje vlastní představy o Bohu. Někdy jsou natolik vzdálené originálu, že vztah s Bohem spíše narušují, než umožňují. Z tohoto pohledu není divu, že řada lidí v Boha nevěří. Odmítají totiž jenom jakousi jeho karikaturu, o níž se domnívají, že vystihuje Boha, protože jim Boha dosud nikdo nepředstavil v pravém světle.

Ale: Bůh vstupuje do lidských dějin a dává se nám poznat! Nezjevuje se jako nějaká tajemná síla, ale jako osoba a přítel člověka. Přichází na náš svět v Ježíši Kristu: "V něm je přece vtělena všechna plnost božství" (Kol 2, 9).

Zkusme ve světle Bible očistit některé zakořeněné představy lidí o Bohu aspoň od nejčastějších omylů a karikatur.

Staromódní Bůh



Je to roztřesený stařec s bílým vousem, možná podrážděný a zahořklý, protože ho většina světa nechce poslouchat. Dnešnímu světu ani trochu nerozumí, prostě mu „ujel vlak“ ... Kolikrát už jsme viděli podobného šedovlasého starce na nějaké kostelní fresce a možná museli poslouchat starodávné písničky ze zažloutlého zpěvníku, za doprovodu rozvrzaných varhan, v zatuhlém kostele. Všechno nám napovídalo, že Bůh a víra patří maximálně do muzea (pokud vůbec někam patří).

Ale: Bůh, v něhož věří křesťané, nestárne. Nejde o neschopného stařečka, který oplakává staré dobré časy. "Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli, ani si nedává od lidí sloužit, jako by byl na nich závislý; vždyť je to on sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní" (Sk 17, 24-25).

Bůh spící, vzdálený



Kdosi nazval tuto karikaturu „bohem – hodinářem“: Bůh uvedl vše do chodu, stanovil přírodní zákony a vzdálil se. A až svět „dotiká“, pak přijde vše vyúčtovat. Podle tohoto

pojetí Bůh kdesi existuje, ale svět ponechává jen svému osudu, o jednotlivce se absolutně nezajímá. Člověk věřící v tuto karikaturu zastává krédo „co si neuděláš sám, to nemáš“!

Ale: Bůh je vždy s námi! Nebeský otec se nám představil v Ježíši Kristu jako

Emmanuel - to znamená v překladu "Bůh s námi" (Mli, 23) - jako ten, kdo je nám blíže než my sami sobě, žádný detail našeho života mu není lhostejný.

Bůh policista

Bůh je tu od toho, aby sledoval naše přestupky, aby je evidoval a trestal. Jinými slovy - strážce zákona. Někteří z nás v dětství možná slyšeli výhrůžku: „Pánbůh tě vidí a potrestá!“ Upřený pohled takového boha vyvolává strach a nejistotu: co zase bude, co jsem to zas provedl. Člověk pak žije s pocitem, že si Boží přízeň musí tvrdě zasloužit. A hlavně - nic se nepromíjí!

Ale: Ježíš nám představuje Boha, který nenávidí hřích, ale miluje hříšníka. Bůh je Bohem milujícím! "*Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti*" (1Jan 1,9).

(Pokračování)

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE



- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.

- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.

- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.

- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 18 a v 19 h se na loucké faře konají modlitby maminek.

- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.

• Každé úterý v 17 h v Příměticích mše sv..

• Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.

• Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

• Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

• Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

• Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích mše sv..

• Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

• Každý pátek v 18 h je v Příměticích mše sv..

• Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h mše sv. a po ní katecheze i s volným povídáním na aktuální témata. Zvána je mládež, ale nejen ona.

• Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv.

• **V zimním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramotických posunuty o hodinu dříve v 17.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

• 1.1. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.

• 2.1. **první pátek** – u sv. Jana Kř. u kapucínů mše sv. v 8 a 17 h; celodenní výstav Nejsvětější Svátosti; sv. zpověď od 15 h.

• 3.1. v 9 h v Příměticích **mše sv. pro tříkrálové koledníky**; po ní koledníci vyrazí do svých sektorů.

• 3.1. **první sobota** – měsíční pouť v Hl.Mašůvkách, v 15 h německá mše sv.; v 17 h poutní mše sv., celebruje o.

Jindřich Bartoš, zpívá schola ze Staré Říše; autobus ze Znojma v 16 h.

• 4.1. v 9 h u sv. Mikuláše bude přítomen vojenský kaplan P. Miroslav Jordánek. Připravuje se na misi s českými vojáky do Afganistanu; poveze sebou humanitární pomoc od české církve. Při mši sv. bude **sbírka na Afganistan**.

• 6.1. **Slavnost Zjevení Páně** – mše sv. jako ve všední den se svěcením vody, křídly a kadidla a nábožných předmětů, které je možno si přinést; u sv. Jana Kř. u kapucínů bude mše sv. i v 17 h; u sv. Václava v Louce mše sv. v 18 h.

• 5.1. v 18 h v Hnanicích v kostele sv. Wolfganga **Tříkrálový vánoční koncert** – účinkuje Willi Türk se svým sborem.

• 11.1. v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **poslední vánoční koncert** – vokální skupina MOSTY.

• 18.1. v 15 h **měsíční modlitba v Popické kapli za víru v pohraničí**; pěší odchází ve 14 h z Kraví hory; autobus nepojede.

• 23.1. od 19.30 h v restauraci u Polehňů v **Příměticích bude farní ples**. Hraje skupina Černej kašel. Předprodej vstupenek na adrese: Šalamonovi, Mramotice 148, mob. 732 862 665. Jakákoliv podpora vítána, kontaktujte pořadatele, dary do tomboly je možné přinést na přímětickou faru. Všechny srdečně zveme

• 2.2. **Hromnice** – v 8 a v 17 h u sv. Jana Kř, mše sv. se svěcením svící

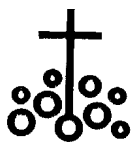
• 3.2. **Sv. Blažeje** – při mši sv. se svatoblažejským požehnáním

• 5.2. ve 20 h u sv. Mikuláše **hodinová adorace** před prvním pátkem.

• 6.2. **První pátek**, mše sv. v 8 a 17 hod u sv. Jana Kř. u kapucínů celý den výstav Nejsvětější Svátosti; od 15 hod sv. zpověď

- 7.2. **První sobota** – měsíční pouť Znojma v 16 h;
v Hl.Mašůvkách v 17 h; autobus ze

Kurz víry na faře u sv. Mikuláše: 11.1.; 25.1.; 8.2.; 22.2.2009.



Poutní zájezd do Říma.

Farnost Prosiměřice pořádá poutní zájezd do Říma 8. - 14.2.2009

Cena 4800,- Kč + asi 30,- Euro na vstupy a kapesné.

Možnost přihlášení: P.Jindřich Čoupek, tel.: 731402652,

e-mail: jindrichcoupek@seznam.cz

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing.Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk POLYGRAF Znojmo